

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg føler virkelig med hr. Henning Grove. Han har det svært og ondt i dag, kunne jeg forstå af den tale, han holdt her, men jeg har nu mest ondt af ham, fordi hans hukommelse er så kort.

Hr. Grove er meget vel bekendt med, at en særdeles dygtig og kompetent miljøminister fra hr. Groves eget parti har lagt op til en ganske tilsvarende lov, som han bare ikke kom igennem med, så mon ikke hr. Grove enten skulle gå i tænkeboks eller også i læseværelset og så få det lidt bedre, end han ser ud til at have det.

Det er da ikke ukorrekt, som hr. Grove siger, at der er tale om en lovgivning. Når CD kan stemme for det, er det, fordi alle andre løsninger ikke har vist sig farbare, og fordi vi mere end som en lovgivning betragter det som en udskillelse eller en adskillelse.

Som jeg sagde ved en tidligere behandling, skal man ikke misunde de mennesker, for hvis man misunder dem, så bringer man sig jo selv ned på det stade, og det vil ligge både hr. Grove og mig fjært.

Vi har jo et andet område her i kongeriget, som har det på ganske lignende måde, og det var også noget, der kom til og fortsatte under borgerlige regeringer og borgerlige ministre. Så jeg forstår godt betænkeligheden, jeg forstår godt, at man er nervøs for den brede forståelse af retssikkerheden, men det ville klæde hr. Grove og hans parti mere, hvis han ville være med til at forklare, at det her ikke er retssikkerhed og ikke lovløshed, men det er indhegning af en undtagelse, som er beklagelig, men som er en kendsgerning.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Jeg må sige til hr. Arne Melchior, at min hukommelse er der ikke noget i vejen med. Det må være hr. Arne Melchior, der har sovet i timen, for det, den daværende miljøminister, hr. Per Stig Møller, prøvede, var, om det kunne ordnes inden for den eksisterende lovgivning. Der var ikke tale om ny lovgivning. Det viste sig, at det ikke var muligt, og derfor kom der ingen løsning. Det er det, det drejer sig om.

Så kan jeg forstå, at hr. Arne Melchior nu bruger den begrundelse, at vi har Christiania, som vi ikke har kunnet stoppe. Der har aldrig været flertal for det her i salen, og det ved hr. Arne Melchior jo også. Så skal man til at lave et nyt område, så skal man lave område nr. 2, og sådan

kan vi jo fortsætte. Når der er tilstrækkelig mange, der begår ulovligheder, skal vi altså lave område nr. 3 også.

Er det begrundelsen for at tilsidesætte retssikkerheden? Det var en tynd begrundelse, må jeg sige til hr. Arne Melchior.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Der er nogle mennesker, der har den opfattelse, at når en ny minister træder til, begynder han eller hun på en frisk i alle sager. Sådan er det ikke. Langt det meste af det stof, som han eller hun kommer til at arbejde med, er arvegods. Sådan er det også med Frøstruplejren. Skiftende regeringer, skiftende amtsråd, skiftende kommunalbestyrelser har døjet med det problem. Den tidligere regering – og med den tidligere regering mener jeg de to sidste konservativt ledede regeringer, altså både den, der rummede konservative, Venstre- og radikale ministre og den seneste med konservative og Venstreministre – har arbejdet med denne sag, har opstillet en række valgmuligheder for sig selv spændende fra fjernelse af lejren med alle de konfrontationer, det indebærer, og så over til lovliggørelse. I enighed – og dér har hr. Melchior ret – har man valgt lovliggørelsen. Det, man ønskede, var lovliggørelse. Da man selv sad i regering, da gjaldt det lovliggørelse. Man ønskede ikke politi, man ønskede ikke konfrontation, man havde ingen kærlighed tilovers for Frøstruplejren – det tror jeg der er få i denne sal der i virkeligheden har – men man ønskede lovliggørelsen.

Hvordan ønskede man lovliggørelsen? Jo, man ville tage planlovens bestemmelser om campingpladser og vride dem og vride dem og vride dem for at sige, at det er i virkeligheden det, der står om campingpladser. Det svarede til sådan nogle helårsboplads, og så kunne man føje Frøstruplejren ind.

Den gik ikke rent juridisk, og derfor var den nuværende regering, hvis den var nødt til at leve op til det, den tidligere regering havde lagt frem, nødt til at lægge lovgivning frem her i salen, så man kunne opnå det, den tidligere regering i enighed havde tilstræbt.

Det er heller ikke rigtigt, når hr. Grove siger, at Viborg Amtsråd altid har været imod. I oktober 1990, da den daværende konservativt ledede regering spurgte Viborg Amtsråd, om man var enig i lovliggørelsen, da svarede Viborg Amtsråd ja.

Senere er der sket det – jeg tror ikke mindst takket være hr. Groves velsignelsesrige virk-